

Anna van Praag

Portret © Lex de Meester

Anna van Praag

Als er één schrijver veelzijdig is, dan is het **Anna van Praag** wel. Of het nu gaat om een prentenboek, een young adult-roman of een tekst voor haar blog: overal vindt ze wel inspiratie voor een nieuw verhaal. Hoog tijd om haar beter te leren kennen!

Op het moment van dit interview kan Anna eindelijk ontspannen: haar nieuwe boek, *Noorderlicht*, is zo goed als af. Ik ben blij met dit boek! Ik geloof dat ik wel vier keer helemaal opnieuw ben begonnen. Nu ik terugkijk, zie ik wat het grootste probleem was: de rol van de moeder. Die kreeg ik niet helder. Toen overleed mijn eigen moeder: dat was met stip de zwartste dag van het jaar. Ik klampte me vast aan het schrijven. En op dat moment lukte het ineens: het laatste puzzelstukje van het verhaal leggen. Ze heeft me echt geholpen.

Dat klinkt als een rollercoaster! Weet je nog wanneer het idee voor dit verhaal bij je bovenkwam?

Het was januari 2019 en ik maakte een ijzige wandeling met mijn beste vriendin. Ik legde haar al mijn ideeën voor een nieuw boek voor. 'Een modern sprookje,' zei ze, 'dat wil je volgens mij maken.' Toen dacht ik: o ja...

Noorderlicht is geïnspireerd op het sprookje van *De sneeuwkoningin* van Hans Christian Andersen. Hoe ben je met dat verhaal in aanraking gekomen?

Mijn grootje was zwanger van haar eerste kind, mijn vader, en mijn grootvader gaf haar een dik sprookjesboek met handgeschilderde platen. Dat las ze voor aan al haar kinderen en later aan mij. Ik erfde dat boek van haar en heb er zelf mijn kinderen uit voorgelezen. Ik zeg altijd: als mijn huis afbrandt, neem ik dat boek als eerste mee. Mijn dochters willen het nu voor hun kinderen, later. En in dat boek staat dus ook *De sneeuwkoningin*.

De hoofdpersoon in *Noorderlicht* heet Ive. Ze heeft een bijzondere connectie met een ander personage: Evi. Je zou hen kunnen zien als twee kanten van een medaille. Evi stelt

© Lex de Meester

Ive de vraag: *truth or dare*. Wat zou jij kiezen, Anna? En als je jezelf met hen zou vergelijken, ben je dan meer Ive of meer Evi?

Ive. Maar ik heb me op momenten ook wel een soort Evi gevoeld. En als het gaat over *truth or dare*, het spel dat Ive en Evi steeds doen: ik heb mezelf behoorlijk wat dares gesteld in mijn leven tot nu toe.

Ben jij zo'n durfal, ja?

Ik ben in een landrover over de wereld getrokken zonder kompas of kennis van auto's. Ik ben van een berg in Rio gesprongen als paraglider. Ik heb diepzeeduiken gedaan. Ik durfde te verhuizen naar Spanje en ik durfde terug te komen. Dus ja, ik durf heel veel. Dat betekent niet dat ik koelbloedig ben. In die landrover stond regelmatig het zweet in mijn handen, als

we bijvoorbeeld over een doodenge weg door de jungle moesten en helemaal scheef hingen. Of toen we verdwaald waren in het donker in de woestijn. Weet je dat er in de woestijn enorm diepe kloven zijn? Maar dan ben je pas echt dapper, volgens mij. Als je iets eng vindt, en het toch doet. Mensen die alles durven hebben makkelijk praten.

En je durft nog wat: schrijven! Laten we even terug in de tijd gaan. Je hebt inmiddels al heel wat boeken op je naam. Hoe is dat begonnen?

Ik zei vroeger dat ik kinderen stom vond en daarom kon ik natuurlijk niet meer met goed fatsoen kinderboeken lezen, laat staan schrijven. Maar toen kreeg ik zelf een dochter en ineens herinnerde ik me weer

leek op een boek, aan een uitgever en trok de wijde wereld in.

Toen ik een half jaar later terugkwam, wilde ik nog maar één ding: weer gaan schrijven. Gelukkig belde toen de uitgever op dat ze het boek wilden gaan uitgeven. Dat telefoongesprek hoorde bij de top tien van beste telefoontjes ooit.

Een goede beslissing, want wat heb je al veel mooie boeken op je naam staan! Deze vraag is vast een beetje als kiezen tussen je kinderen, maar: welk verhaal is je het meest dierbaar?

Altijd het laatste boek. Dus *Noorderlicht*. (Dat zeg ik ook omdat ik het anders zelig vind voor al die andere boeken).

MENSEN DIE ALLES DURVEN HEBBEN MAKKELIJK PRATEN

precies hoe het was om zeven jaar te zijn en *De vloek van Woestewolf* van Paul Biegel te lezen. Ik stopte al mijn liefde voor verhalen in het Verhalenkasteel, een project om voorlezen in de klas spannender te maken. Het werd een groot succes.

En wanneer schreef je je eerste jeugdboek?

Op een dag, een paar maanden voor ik heel lang op reis zou gaan (en misschien wel nooit meer terug zou komen), ben ik begonnen. Ik bracht mijn dochters – ik had er toen twee – naar de burens, trok de stekker van de telefoon eruit, veegde mijn bureau leeg en begon met het eerste hoofdstuk van wat uiteindelijk de trilogie *De Kroonverhalen* zou worden. Ik schreef als een gek, totdat het moment aanbrak dat ik op reis zou gaan. Toen gaf ik de stapel papier, die inmiddels

Heb je eigenlijk bepaalde gewoontes of rituelen tijdens het schrijven?

Hoe verder het boek vordert, hoe groter de troep. Op het laatst liggen er overal papieren met aantekeningen en citaten, kaartjes, opengeslagen boeken, knipsels uit kranten en tijdschriften, afgekloven appels, lege dropzakjes... Ik heb (even tellen) acht magische stenen op mijn bureau liggen en tijdens het schrijven van *Het Heksenhotel* droeg ik al die tijd dezelfde twee sieraden: een vriendschapsring die ik van een Ierse heks had gekregen, en een hanger van een pentagram om mijn nek. Op een gegeven moment, toen ik kritisch begon te schrijven over de hogepriesteres, werd ik allergisch voor dat pentagram. Het maakte rode uitslag op mijn huid en ik moest het een tijdje afdoen.

*Truth or dare? vraagt Evi.
Dare, zegt Ive. Natuurlijk.*

Op reis is het anders. Sommige verhalen heb ik onderweg geschreven. Met een laptop, heel vroeg, in de eerste zon. Aan zee, op een berg, aan een rivier... Maar het kan inmiddels eigenlijk overal. Ik heb zelfs wel eens op een wc geschreven (op een soort camping, het was de enige plaats waar stroom was). Als ik maar niet gestoord word en lekker hardop kan kletsen tijdens het schrijven.

Misschien is dit nog geheim, maar we hoorden het in de wandelgangen al gonzen... Klopt het dat *Het Heksenhotel* volgend jaar in een nieuwe uitgave verschijnt?

Ja. Het is mijn bestverkochte boek – maar het is ook al een tijdje uitverkocht. Nu ben ik het helemaal aan het herschrijven, het is inmiddels tien jaar later. Het valt me op dat het verhaal nog steeds geramd in elkaar zit.

We zijn benieuwd! Nog even geen vrije tijd voor jou, dus... Maar als je vrij hebt, hoe ziet jouw ideale dag er dan uit?
Vroeg op. Urenlang schrijven in pyjama met de kat naast me en heel veel koffie. In de middag door Amsterdam lopen, een perfect nieuw bloesje scoren en daarna thuis een taart bakken. Ondertussen bellen met mijn vriendinnen. Eten met een tafel vol kinderen en aanhang (dat doe ik elke dinsdag). Of naar de film met mijn vriend die als bijnaam ‘Mister Horror’ heeft (maar hij houdt ook van andere films).

Jouw dinsdagritueel met je kinderen klinkt altijd warm en bijzonder. Je blogt er met regelmaat over op www.annavanpraag.nl. De liefde voor je kinderen voel en lees je als lezer in alles wat je doet. Lezen je dochters jouw boeken ook?
Zij en hun vrienden vormen een eindeloze inspiratiebron. Andersom probeer ik er altijd wel eentje mee te laten lezen tegen het einde van het boek, om te voorkomen dat ik bijvoorbeeld woorden gebruik die kinderen van nu nooit zouden gebruiken.

Misschien gaan zij later ook wel schrijven. Want dat schrijven zit bij jullie in de familie, hè?

Mijn moeder heeft een boek met bakkerrijmpjes geschreven, versjes voor kleine kinderen: *Twee boeketjes teentjes*. Het is nog steeds een hit in de boekwinkels. Mijn vader en grootvader schreven meer wetenschappelijke boeken. Het leuke is inderdaad dat mijn dochters alle drie heel goed kunnen schrijven, alle drie heel anders. Maar boeken schrijven zien ze op dit moment van hun leven niet echt als optie. Waarom zou je precies gaan doen wat je moeder al doet?

Prentenboeken, jeugdboeken, verhalen voor volwassenen, columns, blogs: je draait er je hand niet voor om. Waarom schrijf je zo graag?

Dat voelde ik weer heel duidelijk toen mijn moeder overleed. Ik was toen midden in *Noorderlicht*, er lag een fikse deadline, en iedereen zei natuurlijk: ‘Laat maar, joh. Doe rustig aan.’ Maar niet schrijven was veel naarder dan wel schrijven. Ik ben zo verschrikkelijk onrustig soms, schrijven is een houvast en een vrijplaats.

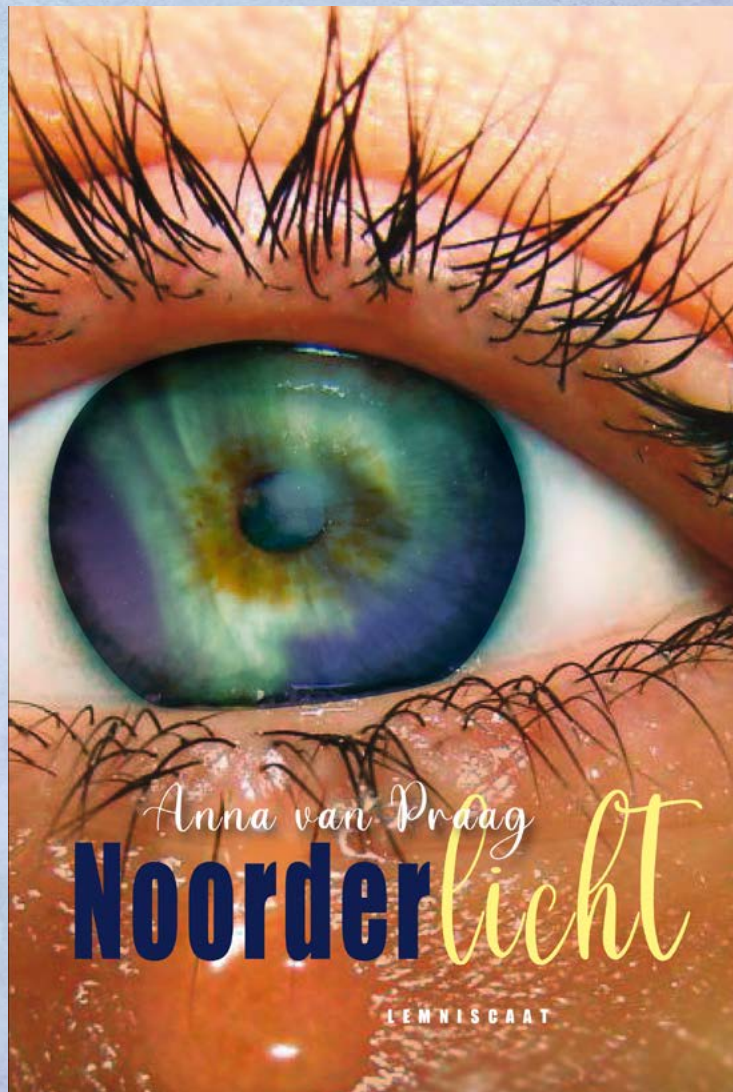
Wat is jouw gouden tip voor iedereen die ook schrijver wil worden?

Ik geef inmiddels schrijflessen. Op scholen, maar ook aan volwassenen die schrijver willen worden, dus ik heb ongelooflijk veel tips. Maar als je het écht wilt, heb je geen tips nodig. Dan doe je het gewoon.

Genoeg gepraat, dus – tijd om weer aan de slag te gaan!

Wil je meer weten over Anna? **Op de website van Lemniscaat** vind je onder meer een Q&A en filmpjes.

Klik op het boek voor
een leesfragment!

Noorderlicht

Als Ive met haar vader op weg is naar een waddeneiland, krijgen ze een auto-ongeluk. Dat kan er ook nog wel bij. Een week op een enorm saai, regenachtig eiland. Met ouders die alleen maar met zichzelf bezig zijn. Ive kan zich wel een spannender vakantie voorstellen.

Door het ongeluk blijft bovendien haar hoofd pijn doen. Het is soms moeilijk te zien wat echt is en wat niet. Hoe zit het met die visser, Stanley, die woont in een verlaten strandtent? En met die vrouw met de slangenharen? Gelukkig is daar ook Evi, de stoerste vriendin die je je kunt wensen, die er steeds is als Ive haar nodig heeft.

Truth or dare? vraagt Evi.
Dare, zegt Ive. Natuurlijk.

Een verhaal over weggelopen en terugkomen, over vasthouden en loslaten, over licht en donker.

Klik op het boek voor
een leesfragment!

Een heel bijzonder meisje

Ze noemen zichzelf Casa Nostra en ze hebben hun eigen vakantie-eiland in Italië. Een groep succesvolle mensen die samen werken en feesten, verbonden door één vrouw: de mooie, onbetwiste leidster Sofía.

Alicia is elf als haar ouders zich aansluiten en vanaf dat moment begint haar dubbelleven. Onder de allesomvattende vleugels van Sofía leert ze de liefde kennen en het leven vieren – alles één groot avontuur. Dat er af en toe ook onverklaarbare en zelfs gevaarlijke dingen gebeuren bij Casa Nostra neemt ze voor lief.

Totdat haar wonderland van de ene dag op de andere ophoudt te bestaan. Alicia vindt zichzelf terug tussen de brokstukken van haar eerder nog zo perfecte leven. In haar gedachten schrijft ze Sofía een lange brief die de vorm aanneemt van een droomachtige stroom van herinneringen.

Kom hier, Rosa

Sita en Lot zijn al jaren bevriend: twee Nederlandse meisjes, volkomen ingeburgerd in het Spaanse dorpje waar de vader van Lot een restaurant runt, en de ouders van Sita een yogaboerderij leiden.

Maar naarmate de meiden ouder worden, wordt hun vriendschap ingewikkelder. Terwijl Lot nog graag op haar paard een zelfbedachte elfenwereld in trekt, voelt Sita zich steeds meer aangetrokken tot een ander leven. Lot begrijpt steeds minder van haar beste vriendin en voelt zich in de steek gelaten. Tot overmaat van ramp spat de droom van een lang en gelukkig leven in Spanje plotseling uiteen, als de ouders van Sita door de crisis hun boerderij niet overeind kunnen houden en het huwelijk van de ouders van Lot barst. De vader van Lot blijft in Spanje, maar de rest trekt terug naar Nederland.

Het contrast tussen het warmbloedige Spanje en het kille Nederland had niet groter kunnen zijn. Lot moet een nieuw leven zien op te bouwen, samen met haar moeder. En dan komt ze er ook nog achter dat Sita een groot geheim voor haar achterhoudt...

Klik op het boek voor
een leesfragment!

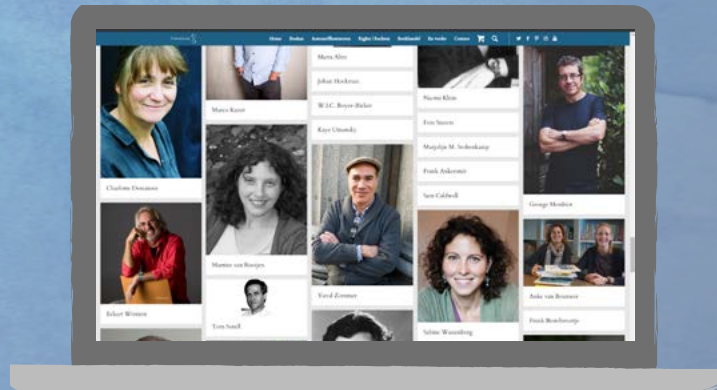
LEMNISCAAT

ZO MOOI ANDERS...

Wist je dat er allerlei extra's over onze boeken te vinden zijn op de [website van Lemniscaat](#)?

Auteurs en illustratoren

Ben je ook zo nieuwsgierig wie dat mooie boek nu gemaakt heeft? Ga naar de website voor meer informatie over onze auteurs en illustratoren, in biografieën, Q&A's en filmpjes.

Extra's

Op onze website vind je ook downloads voor diverse materialen om uit te printen, zoals boekenleggers, posters en knutselpakketten.

Filmpjes

Mis ook de boektrailers en schrijversfilmpjes niet!

Lessuggesties

Lemniscaat heeft voor leraren en onderwijzers veel te bieden. Op onze website vind je bij veel van onze boeken les- en spelsuggesties – vaak ook geschikt voor thuis!

Muziek

Wist je dat veel auteurs een playlist hebben gemaakt, met de muziek die zij vinden passen bij hun boek of die ze beluisteren tijdens het schrijven? Allemaal te vinden onder artiest 'Lemniscaat'!

Ontdek ons ook op social media!

